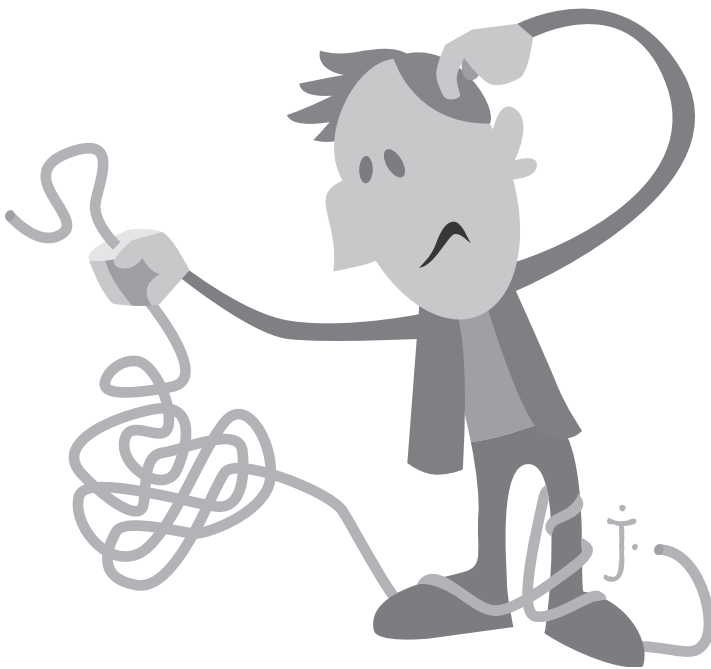

Att sända program i kabel

Att sända program i kabel

Radio- och TV-verket

är en myndighet inom medieområdet. Verket ger tillstånd för närradio- och lokalradiosändningar samt förordnar lokala kabelsändarföretag. När det gäller tillstånd för digital marksänd TV lämnar verket förslag till regeringen om hur tillstånden ska fördelas. Radio- och TV-verket följer också medieutvecklingen genom att publicera böcker, rapporter samt informera om den svenska mediesituationen på webbplatsen.

Radio- och TV-verket registrerar alla som bedriver sändningsverksamhet enligt radio- och TV-lagen samt vilken beteckning dessa använder för sina sändningar. Verket har också till uppgift att registrera utgivare för närradio-, lokalradio-, kabelsändningar och tillfälliga sändningar samt utgivare för databaser. Vidare handlägger Radio- och TV-verket ärenden om avgifter för lokalradio och reklamfinansierad marksänd TV. För webbsidor m.m. utfärdar verket utgivningsbevis. Verket har för närvarande 19 anställda.

Radio- och TV-verket 2006

ISBN 13: 978-91-85229-15-4

ISBN 10: 91-85229-15-6

Grafisk form: Karin Sjödin

Illustration: Jonas Anderson

Tryck: Edita, december 2006

Distribution: Radio- och TV-verket, Box 123, 136 22 Haninge

tfn: 08-606 90 80, **fax:** 08-741 08 70

e-post: rtvv@rtvv.se, **webbplats:** www.rtvv.se

Innehåll

Allmänt om kabelsändningar	3
Vad är kabelsändningar?	3
Analog och digital distribution av kabel-TV	4
Inget tillstånd behövs	4
Lagar och förordningar	4
Ursprungliga sändningar i kabelnät	5
Behövs tillstånd för sändningarna?	5
Registrering av sändningsverksamhet	5
Godkänd beteckning för sändningarna	6
Utgivare	6
Ställföreträdare för utgivaren	7
Avannonsering	8
Lokala kabelsändarföretag	9
Vad innebär ett förordnande?	9
Delning av kanalplats	10
Vem kan ansöka om förordnande?	10
Hur ansöker man om förordnande?	11
Organisation	11
Ekonomi	12
Återkallelse av förordnande	12
Nätinnehavarens skyldigheter	13
Inget tillstånd behövs	13
Vidaresändningsplikt/must carry	13
Tillhandahållande av en kanal för lokala kabelsändarföretag (Lokal-TV)	16

Programregler	17
Sändningsinnehåll	17
Annonser och reklam	18
Särskilt om försäljningsprogram	21
Sponsring	21
Otillbörligt gynnande av kommersiella intressen	22
Särskilt om sökbar text-TV	23
Vad är ett program?	23
Referensband & Pliktleverans	24
Sanktioner	25
Särskild avgift	25
Förelägganden	25
Konsumentombudsmannen	26
Överklagande av beslut	27
Upphovsrätt	28
Vidaresändningar	28
Ursprungliga sändningar	29
Kontaktorganisationer	31
Utdrag ur Radio- och TV-lagen	34

Allmänt om kabelsändningar

Det finns ett antal kabel-TV-nät i Sverige. Varje kabelnät består, som namnet antyder, av kablar, som installeras i marken och i fastigheter. Att sända genom kabelnät kallas också att sända genom tråd. Det behövs inget tillstånd för att bedriva kabelsändningar. I Sverige startade utbyggnaden av kabelnät för vidareändning av program från satelliter 1984. Idag tar ca 50 procent av hushållen emot TV-program genom kabel-TV-nät. Informationsteknikens framväxt har inneburit att kabel-TV-företag idag även kan erbjuda andra tjänster, förutom traditionella TV-sändningar, t.ex. bredband och telefoni. Olika infrastrukturer och tekniker för överföring av kommunikation och tjänster sammansmälter, konvergerar. Konvergensen innebär bl.a. att kommunikationen alltmer går genom samma nät, s.k. elektroniska kommunikationsnät. Ett kabel-TV-nät är en typ av elektroniskt kommunikationsnät.

Vad är kabelsändningar?

En sändning via kabelnät kan vara av två slag – en vidareändning eller en ursprunglig sändning.

En **vidareändning** i kabelnät är en samtidig och oförändrad återutsändning av ett program från en sändare på jordytan eller från en satellit. Det är på detta sätt kabelanslutna hushåll tar emot de marksända kanalerna (t.ex. SVT1, SVT2 och TV4) samt de svenska och utländska satellitkanalerna (t.ex. TV 1000, Canal+, TV3 och Kanal 5).

En **ursprunglig sändning** i kabelnät förs direkt ut i nätet från t.ex. en studio. Dessa sändningar kan vara både lokala (Föreningen Öppna Kanalen i Göteborg, Jönköpings Lokal-TV-förening, HSB:s Bostadsrättsförening Kusken m.fl.) och mer eller mindre rikstäckande (t.ex. comhem-kanalen).

De flesta sändningar som löper genom kabelnät är vidareändningar. Det innebär att de flesta kanaler som TV-konsumenten har i sin kabel-TV är kanaler som antingen sänds över marknätet eller som vidareförmedlas via satellit, och som sedan går ut i kabelnätet.

Analog och digital distribution av kabel-TV

Det går att använda samma kablar till såväl analog som digital TV-distribution. Centralen som kabelnäten utgår ifrån behöver dock byggas om för digital distribution. Den digitala tekniken gör det möjligt att skapa interaktivitet i näten. Om interaktivitet ska vara möjlig krävs det dock en förstärkare för signalerna i kablarna, inte bara från operatör till abonnent, utan också från abonnent till operatör. För att kunna se digitala TV-sändningar krävs också en digital-TV-box, även kallad avkodare, dekoder eller set top-box. Uppskattningsvis rymms 6-8 digitala programtjänster på samma frekvensutrymme som en analog programtjänst.

Inget tillstånd behövs

Den som sänder ursprungligt i kabelnät behöver inte något tillstånd för dessa sändningar, men måste anmäla sig för registrering hos Radio- och TV-verket.

Det krävs inte heller tillstånd av Radio- och TV-verket för att installera och inneha kabelnät. Däremot krävs tillstånd av markägaren som upplåter mark genom avtal, av fastighetsägaren som beslutar om fastighetsnät och anslutning till kabelnät, samt ibland även av de boende som kan ha olika inflytande beroende på boendeform.

Lagar och förordningar

Ramen för sändningsverksamheten i kabelnät anges i yttrandefrihetsgrundlagen (1991:1469) och dess följdlagstiftning. Yttrandefrihetsgrundlagen ger varje svensk medborgare och svensk juridisk person rätt att sända program genom tråd. Den närmare regleringen av sändningsverksamheten finns i radio- och TV-lagen (1996:844). I radio- och TV-lagen finns föreskrifter för sändningar av ljudradio- och TV-program som är riktade till allmänheten och som är avsedda att tas emot med tekniska hjälpmedel.

Längst bak i denna skrift finns utdrag ur radio- och TV-lagen.

Ursprungliga sändningar i kabelnät

Behövs tillstånd för sändningarna?

Varje svensk medborgare och varje svensk juridisk person har rätt att sända program genom tråd (kabel). Ursprungliga sändningar i kabelnät kan bedrivas av:

- nätinnehavaren själv,
- någon som slutit avtal med nätinnehavaren om att få sända program i dennes nät,
- ett lokalt kabelsändarföretag som har förordnats (utsetts) av Radio- och TV-verket.

Den som sänder ursprungligt i kabelnät behöver inte något tillstånd för dessa sändningar, men har vissa skyldigheter enligt radio- och TV-lagen samt enligt yttrandefrihetsgrundlagen och dess följdlagstiftning.

Registrering av sändningsverksamhet

Radio- och TV-verket för register över alla som bedriver sändningsverksamhet enligt radio- och TV-lagen. Den som sänder ursprungligt i kabel måste därför anmäla sig för registrering hos verket. Följande uppgifter ska lämnas:

- namn, firma eller motsvarande
- ställföreträdare för juridisk person (firmatecknare)
- postadress och telefonnummer
- uppgift om den verksamhet som bedrivs
- beteckning för sändningarna (se nästa stycke).

Anmälan av sändningsverksamhet görs enklast på en blankett som kan beställas från verket. Den som inte anmäler sig för registrering kan dömas till böter.

Radio- och TV-verket

Box 123

136 22 Haninge

Tfn: 08-606 90 80

www.rtvv.se

Godkänd beteckning för sändningarna

Den som sänder måste använda en godkänd beteckning för sina sändningar. Det betyder att sändningarna måste ha en benämning – ett namn. Beteckningen ska anges minst en gång varje sändningstimme eller, om det inte är möjligt, mellan programmen. I sökbar text-TV ska beteckningen anges löpande i bild. Beteckningen måste ha särskiljningsförmåga, så att tittaren kan identifiera vem som sänder. Två kabelsändarföretag kan alltså inte använda sig av en och samma beteckning, inte ens om de sänder på helt skilda platser i Sverige.

Det är Radio- och TV-verket som godkänner och registrerar beteckningen. En anmälan av beteckning görs enklast på samma blankett som anmälan om sändningsverksamhet. Även om en beteckning godkännts av Radio- och TV-verket, innebär det i sig inte något skydd enligt varumärkes- eller firmalagstiftningen.

Utgivare

Den som bedriver sändningsverksamhet ska utse en person som ansvarar för programverksamheten – en utgivare – och anmäla denne till Radio- och TV-verket. Utgivaren är den juridiskt ansvarige för yttrandefrihetsbrott (t.ex. hets mot folkgrupp, förtal, förolämpning) som kan begås under sändning. Utgivaren ska ha rätt att bestämma över sändningarnas innehåll så att ingenting förs in mot hans vilja.

Om den som sänder inte utser någon utgivare kan han dömas till böter eller fängelse i högst ett år. Anmälan av utgivare görs enklast på en särskild blankett som kan beställas från verket. Utgivaren måste ha sin

hemvist i Sverige men behöver inte vara svensk medborgare. Utgivaren får inte vara underårig, försatt i konkurs eller stå under förvaltarskap enligt 11 kap 7 § föräldrabalken.

Utgivaren ansvarar *inte* för att radio- och TV-lagens regler om sändningsplikt, reklam m.m. efterlevs. När det är fråga om kabelsändningar ligger ansvaret hos den som faktiskt bedriver verksamheten – vanligtvis ett kabelsändarföretag eller annan juridisk person. Det är alltså denna juridiska person, inte utgivaren, som ska se till att reglerna i radio- och TV-lagen följs, och som kan drabbas av sanktioner om bestämmelserna överträds.

Normalt är det inte särskilt svårt att avgöra vilket företag som bedriver sändningsverksamheten. I vissa fall när flera företag delar på samma kanalutrymme kan det dock vara svårt att bedöma om det är fråga om en eller flera verksamheter. Av betydelse för bedömningen blir då på vilket sätt företagen presenterar sina program för tittarna och hur företagen är registrerade hos Radio- och TV-verket. Om Radio- och TV-verket förordnat en juridisk person som lokalt kabelsändarföretag, är det denna juridiska person som bedriver sändningsverksamheten, även om det lokala kabelsändarföretaget består av flera medlemsföreningar som var för sig producerar och sänder TV-program.

En juridisk person företräds i regel av sin styrelse eller av en eller flera särskilt förordnade firmatecknare, alltså inte av sin utgivare. Men det finns inget som hindrar att utgivaren även utses till firmatecknare.

Ställföreträdare för utgivaren

Utgivaren får i sin tur utse en eller flera ställföreträdare, som tar över ansvaret om utgivaren inte själv kan ansvara för sändningen. Ställföreträdaren ska vara godkänd av den som har utsett den ordinarie utgivaren, dvs. programföretaget. Utgivaren ska anmäla vem som är ställföreträdare till Radio- och TV-verket. Om utgivarens uppdrag upphör, upphör även uppdraget som ställföreträdare.

Avannonsering

Förutom att en beteckning ska anges varje sändningstimme eller mellan programmen, måste varje sändning av ett program avslutas med en annonsering. Avannonseringen ska innehålla en uppgift om vem som har utsett utgivaren. Har en ställföreträdare varit ansvarig för programmet ska dennes namn nämnas vid annonseringen. Sägs inget i programmet om vem som är utgivare, är den ordinarie utgivaren alltid yttrandefrihetsrättsligt ansvarig för sändningen.

Lokala kabelsändarföretag

Radio- och TV-verket kan förordna (utse) en juridisk person – vilken bildats för att bedriva lokala kabelsändningar – som ett lokalt kabelsändarföretag. Ett sådant kabelsändarföretags sändningar är normalt begränsade till en kommun. Förordnandet ger kostnadsfri tillgång till ett särskilt bestämt utrymme för sändningar av TV-program i varje kabelnät med fler än 100 anslutna bostäder. Idag (december 2006) finns 29 lokala kabelsändarföretag.

Det lokala kabelsändarföretaget ska vara sådant att det kan antas låta olika intressen och meningsriktningar komma till tals i sin verksamhet. Nätinnehavarnas skyldighet att upplåta en kanal för dessa sändningar syftar till att vidga yttrandefriheten och ge mindre resursstarka aktörer tillgång till mediet. Lokala kabelsändarföretag ska i sin sändningsverksamhet sträva efter vidast möjliga yttrande- och informationsfrihet. Därför kallas denna sändningsform av många för allemans-TV eller public access-TV. Även då kabelsändarföretaget tar på sig en mer aktiv roll än att enbart samordna programönskemål, ska det sträva efter allsidighet i programverksamheten och verka för att så många intressen som möjligt tillgodoses.

Vad innebär ett förordnande?

Ett förordnande får ges för högst tre år i taget. Förordnandet ger det lokala kabelsändarföretaget rätt att utan kostnad disponera ett särskilt bestämt utrymme i varje kabelnät som når fler än 100 anslutna bostäder. Kostnader för exempelvis länkförbindelse eller liknande installation för att mata in sändningarna i nätet faller dock på det lokala kabelsändarföretaget.

Radio- och TV-verket förordnar normalt endast ett lokalt kabelsändarföretag i en kommun, men kan förordna fler. Verket kan t.ex. besluta att flera kabelsändarföretag ska dela på sändningstiden i ”gratiskanalen” eller att två kabelsändarföretag som verkar i olika delar av kommunen tillåts att dela upp sändningsområdet. Nätinnehavaren behöver dock aldrig distribuera flera samtidigt sända program eller mer än en kanal.

Delning av kanalplats

Det finns möjlighet för förordnade lokala kabelsändarföretag att dela kanalplats med kommersiella sändningar, om det förordnade lokala kabelsändarföretaget önskar avstå från kapacitet i den reserverade kanalen i kabelnätet.

Det finns inte någon skyldighet för ett lokalt kabelsändarföretag att sända program under hela dygnet alla dagar i veckan. Därför kan kanalutrymme i vissa fall bli outnyttjat. Det är då rimligt att kabeloperatören har möjlighet att upplåta utrymmet till annat ändamål. Det är kabeloperatören och inte det lokala kabelsändarföretaget som avgör till vem utrymmet ska upplåtas. Dock bör det lokala kabelsändarföretaget tillfrågas om sina planer att utnyttja kanalen, innan utrymmet upplåts till någon annan.

Mer än ett kabelsändarföretag kan förordnas i en kommun. Om ytterligare företag förordnas är kabeloperatören skyldig att bereda sändningsutrymme även för detta företag, dock inte mer än sammanlagt en kanal.

Verket kan också, om särskilda skäl föreligger, förordna ett lokalt kabelsändarföretag i flera kommuner.

Vem kan ansöka om förordnande?

Ett lokalt kabelsändarföretag ska vara en juridisk person (t.ex. ideell förening eller aktiebolag) som har bildats för att bedriva lokala kabelsändningar och som kan antas låta olika intressen och meningsriktningar komma till tals i sin verksamhet.

Vid verkets prövning om förordnande vägs bl.a. in om företaget är representativt med hänsyn till de lokala förutsättningarna, är öppet för nya medlemmar eller delägare och berett att i sin verksamhet ge företrädare för olika lokala intressen och meningsriktningar möjlighet att komma till tals.

Hur ansöker man om förordnande?

Ansökan om förordnande som lokalt kabelsändarföretag görs hos Radio- och TV-verket. Ansökan görs enklast på en blankett som kan beställas från verket. Samma blankett kan även användas vid ansökan om förnyat förordnande. Av blanketten framgår vilka handlingar som ska bifogas ansökan. Radio- och TV-verket informerar om lediga förordnanden i verkets nyhetsbrev.

Organisation

Radio- och TV-lagen ställer inte några särskilda krav på vilken organisationsform ett lokalt kabelsändarföretag ska ha utöver att det ska vara en juridisk person som har bildats för att bedriva lokala kabelsändningar och som kan antas låta olika intressen och meningsriktningar komma till tals i sin verksamhet.

I förarbetena till den ursprungliga kabellagen (prop. 1984/85:199) nämns några exempel på företagsformer. Företaget kan organiseras som ett aktiebolag där aktierna är fördelade mellan ett antal lokalt verksamma organisationer, institutioner och företag med olika inriktning. En annan modell är att aktierna i ett aktiebolag ägs av en ideell förening vars medlemmar har olika intresseinriktning.

Aktiebolag kan vara en lämplig form om verksamheten väntas få mycket stor omfattning. Organisationsformen är relativt öppen i och med möjligheten att inträda som delägare genom förvärv av aktier.

De flesta lokala kabelsändarföretag är ideella föreningar. En ideell förening uppfyller kravet för en juridisk person när den antagit stadgar av viss omfattning och valt styrelse som kan företräda föreningen. En ideell förening är inte hindrad att driva ekonomisk verksamhet som främjar de ideella syftena. Den ideella föreningen är lätt att bilda och är en öppen organisationsform.

Ekonomi

Finansieringen av de lokala TV-stationerna varierar. Intäkterna tycks sällan räcka till mer än de fasta kostnaderna. Programkostnaderna brukar respektive producent få stå för. Ofta bygger verksamheten på ideellt arbete. Ekonomiskt stöd från kommunerna till driften är ovanligt.

Radio- och TV-verket rekommenderar den som har planer på att starta ett kabelsändarföretag och söka förordnande, att kontakta andra kabelsändarföretag för att få råd om uppbyggnad, organisation etc. Förteckning över kabelsändarföretagen med adress och telefonnummer finns tillgänglig på verkets webbplats. Förteckningen kan också beställas per telefon.

Återkallelse av förordnande

Radio- och TV-verket får återkalla ett förordnande om det lokala kabelsändarföretaget under en tremånadersperiod inte har bedrivit någon sändningsverksamhet eller endast sänt i obetydlig omfattning. Förordnandet kan återkallas även om det inte finns något annat företag som kan förordnas i kommunen; nätinnehavaren kanske vill sända själv eller upplåta kanalen till någon som är beredd att betala för den. Bestämmelsen bygger på principen om att de knappa sändningsresurser som finns också ska utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt. Verkets beslut om återkallelse av ett förordnande gäller omedelbart, även om det överklagas.

Nätinnehavarens skyldigheter

Inget tillstånd behövs

Det krävs inget tillstånd från Radio- och TV-verket för att installera och inneha kabelnät. Däremot krävs tillstånd av markägaren som upplåter mark genom avtal, av fastighetsägaren som beslutar om fastighetsnät och anslutning till kabelnät samt ibland även av de boende som kan ha olika inflytande beroende på boendeform.

Nätinnehavare är den som äger eller förfogar över en anläggning för trådsändning (kabelnät) där TV-program sänds vidare till allmänheten. Förfogar över nätet gör den som efter avtal med fastighetsägaren bestämmer t.ex. vilka kanaler som ska finnas i nätet eller vilken kanalplats en TV-kanal ska ha.

Vidaresändningsplikt/must carry

Vidaresändningsplikten innebär att den som äger eller förfogar över ett kabelnät som används för TV-sändningar ska se till att de anslutna hushållen kan ta emot vissa kanaler utan kostnad för mottagningen och på ett tillfredställande sätt.

Vilka kabelnät omfattas?

Alla trådbundna nät som används för vidaresändning av TV-sändningar till allmänheten omfattas, till exempel:

- traditionella kabel-TV-nät, och
- bredbandsnät och andra kabelnät som även har andra funktioner än vidaresändning av TV.

Näten omfattas dock endast "...om ett betydande antal hushåll som är anslutna till nätet använder det som sitt huvudsakliga medel för att ta emot TV-sändningar...". Med betydande antal avses 50% av de av de anslutna hushållen eller 100 eller flera hushåll. Ett nät förutsätts vara det huvudsakliga medlet för ta emot TV-sändningar om det tillhandahåller ett brett utbud av TV-kanaler utöver de som omfattas av vidaresändningsplikten.

Undantag från vidareändningsplikten

Undantagna från vidareändningsplikten är *centralantenn*, dvs. nät som endast används för vidareändning av marksändningarna. Vidareändningsplikten gäller inte heller de som bor i *friliggande hus*, såsom villor och radhus, och som har möjlighet att ta emot marksändningarna med egen antenn. Om samtliga anslutna hushåll kan ta emot marksändningarna på annat sätt än genom kabelnätet behöver inte de kanaler som omfattas av vidareändningsplikten tillhandahållas alls i nätet. Dessutom omfattar vidareändningsplikten inte ADSL-nät och liknande nät som använder *det allmänna telefonnätet* för distribution till hushållen om endast ett begränsat antal kanaler tillhandahålls.

Vilka kanaler ska vidareändas?

De kanaler som ska vidareändas är:

- SVT1,
- SVT2,
- SVT24,
- Barn-/kunskapskanalen och
- TV4. TV4 ska vidareändas t.o.m. januari 2008.

I de områden där det analoga marknätet ännu inte har släckts ned, omfattar vidareändningsplikten SVT1, SVT2, TV4 samt digitala sändningar av SVT24 eller Barn-/kunskapskanalen (om det förekommer andra digitala sändningar i det aktuella nätet).

Dessa kanaler uppfyller de krav som ställs i radio- och TV-lagen, dvs. de sänds med stöd av regeringstillstånd som är förenat med villkor med krav på opartiskhet och saklighet samt villkor om ett mångsidigt programutbud där det ska ingå nyheter och kanalerna är avsedda att tas emot i området utan villkor om särskild betalning. Vidareändningsplikten är begränsad till högst fem kanaler, fyra avgiftsfinansierade kanaler och en kanal som finansieras på annat sätt. En förutsättning för vidareändningsplikten är att nätinnehavaren har tillstånd från rättighetsinnehavare till vidareändning av de kanaler som omfattas.

Regionala sändningar ska vidareändas i kabelnät som är belägna inom det geografiska område som sändningarna är avsedda för. Nätinnehavaren har dock ingen skyldighet att vidareända andra regionala sändningar.

Utan kostnad

De kanaler som omfattas av vidareändningsplikten ska kunna tas emot av hushållen utan kostnad för själva mottagningen. Mottagningen av de kanaler som omfattas av vidareändningsplikten får inte vara förknippad med exempelvis en abonnemangsavgift eller programavgift. Däremot har nätinnehavaren rätt att ta ut en skälig avgift för tillhandahållandet av nätet (anläggning, ombyggnad, drift, service m.m.).

Hushållen får själva stå för inköp av digital-TV-box. Kostnaden för sådant som inte hör till nätet omfattas nämligen inte av vidareändningsplikten.

Ljud- och bildkvalitet

Kanalerna som omfattas av vidareändningsplikten ska kunna tas emot av hushållen på ett tillfredställande sätt. Det betyder att ljud och bild ska vara störningsfria och oförvanskade. Ljud och bild ska ha en godtagbar kvalitet i förhållande till kvaliteten på marksändningarna i området.

Analogt eller digitalt

Kanalerna ska vidareändas antingen analogt eller digitalt, men om det förekommer analoga sändningar i nätet måste SVT1, SVT2 och TV4 sändas analogt.

Vem ska vidareända?

Vidareändningsplikten ligger på den som äger eller som förfogar över nätet, dvs. normalt sett den som bestämmer vad som ska sändas i nätet antingen genom ägande eller genom nyttjanderätt.

Om en nätinnehavare inte uppfyller vidareändningsplikten kan Radio- och TV-verket förelägga denne att uppfylla sin skyldighet. Verkets föreläggande kan förenas med vite.

Dispens

Radio- och TV-verket kan meddela undantag från kraven enligt vidaresändningsplikten om det finns "särskilda skäl" till det. Som särskilda skäl räknas tekniska eller ekonomiska hinder för att fullgöra vidaresändningsplikten fullt ut, exempelvis nät med begränsat frekvensutrymme eller av mindre omfattning.

Tillhandahållande av en kanal för lokala kabelsändarföretag (Lokal-TV)

Var och en som äger eller förfogar över ett kabelnät för vidaresändning av TV-program som når fler än hundra bostäder är skyldig att kostnadsfritt tillhandahålla ett särskilt bestämt utrymme i kabelnätet i varje kommun där han har ett sådant nät. Utrymmet ska tillhandahållas för sändningar av TV-program från ett eller flera av Radio- och TV-verket förordnade (utsedda) företag, s.k. lokala kabelsändarföretag.

Någon begränsning av ett sändningsområde finns inte i radio- och TV-lagen. Det finns inte heller något förbud mot att koppla samman olika kabelnät. I alla fall måste även den som vidaresänder TV-program med hjälp av radiovågor på frekvens över 3 gigahertz, uppfylla distributionsplikten i varje kommun där han bedriver sådan verksamhet. Det betyder att den som genom radiolänkar kopplar ihop flera kabelnät, måste uppfylla skyldigheten att distribuera sändningar från det lokala kabelsändarföretag som har förordnande i den kommun där näten är belägna. Ett förordnande av ett lokalt kabelsändarföretag gäller normalt bara en kommun.

Programregler

Alla som sänder radio- eller TV-program i Sverige måste följa de programregler som finns i radio- och TV-lagen. Granskningsnämnden för radio och TV är en statlig myndighet som har i uppdrag att i efterhand granska innehållet i radio- och TV-program. Nämnden granskar både efter anmälningar från allmänheten och genom att ta egna initiativ. En granskning kan resultera i två olika typer av beslut: friande och fällande. Friande beslut innebär att sändningen inte strider mot lagen. Ett fällande beslut innebär att programföretaget har brutit mot en eller flera programregler.

Sändningsinnehåll

Demokrati

För TV-sändningar (och vissa radiosändningar) gäller, enligt radio- och TV-lagen, den så kallade demokratibestämmelsen. Enligt den ska programverksamheten som helhet präglas av det demokratiska statsskickets grundidéer och principen om alla människors lika värde och den enskilda människans frihet och värdighet.

Beriktigande

Enligt radio- och TV-lagen bör felaktiga sakuppgifter i kabelsändningar beriktigas (dvs. upplysa om att tidigare uppgifter som har lämnats har varit felaktiga) när det är befogat.

Våld och pornografi

Program med ingående våldsskildringar av verklighetstrogen karaktär eller med pornografiska bilder ska antingen föregås av en varning i ljud eller innehålla en varning som anges löpande i bild under hela sändningstiden. Sådana program får inte sändas under sådan tid och på sådant sätt (dvs. okodade) att det finns en betydande risk att barn kan se programmen, om det inte av särskilda skäl ändå är försvarligt. Till exempel kan ett våldsinslag som är en del av nyhetsbevakningen vara försvarligt att sända även om ett liknande inslag i en actionfilm som sänds vid samma tidpunkt inte behöver vara det.

Bestämmelsen om varning i samband med program med våld och pornografi övervakas av Granskningsnämnden medan det är Justitiekanslern (JK) som övervakar bestämmelsen om otillåtna vålds- och pornografinslag (se även under rubriken *Sanktioner*).

Sändningarnas beteckning

Den som sänder program ska använda en beteckning för sina sändningar som Radio- och TV-verket godkänt. Beteckningen ska anges minst en gång varje sändningstimme eller, om detta inte är möjligt, mellan programmen. I sökbar text-TV ska beteckningen anges löpande.

Annonser och reklam

Annonssignatur

Reklam och sådana sändningar som inte är reklam, men sänds på uppdrag av någon annan, t.ex. så kallade åsiktsannonser och informationsmeddelanden, kallas i lagen annonser. Annonserna ska tydligt skiljas från det övriga programmaterialet genom en särskild signatur som består av både ljud och bild. Den ska finnas både före och efter annonssändningen och Granskningsnämnden har i sina avgöranden lagt särskild vikt vid att försignaturen är mycket tydlig och förmedlar budskapet "nu sänds annonser".

Annonsernas placering.

Annonser får alltid sändas mellan program (dock inte vid barnprogram, se nedan).

I program *med avslutade delar* får annonser vara placerade mellan delarna.

I sportprogram, föreställningar och evenemang *med naturliga pauser* får annonser sändas i pauserna.

I program *utan naturliga pauser eller avslutade delar* får annonser bryta programmen. En allmän förutsättning är att avbrottet sker på sådant sätt att varken programmets integritet och värde eller rättighetshavarnas rättigheter kränks. Det innebär att annonserna bör sättas in där det även utan avbrott för annonser skulle ha skett ett avbrott i programmets kontinuitet. Det måste också vara minst 20 minuter mellan annonssändningarna.

Annonsavbrott i filmer

För *spelfilm och TV-film* gäller ytterligare begränsningar. Antalet avbrott som får göras bestäms av hur lång den tabblåagda sändningstiden är.

Sändningstid (minuter)	46–89	90–109	110–154	155–199	200–244
Antal tillåtna avbrott	1	2	3	4	5

Specialregler

Dokumentärer, nyhetsprogram, nyhetskommentarer och livsåskådningsprogram måste vara minst 30 minuter långa för att få brytas av annonser.

Barnprogram och gudstjänster får aldrig brytas för annonser. För barnprogram gäller dessutom att det inte får förekomma annonser före eller efter programmet.

Annonsmängd

Mängden annonser som får sändas är begränsad. Under en timme mellan hela klockslag får det sändas *högst åtta minuter annonser*. I TV-sändningar får denna tid mellan klockan 19.00 och 24.00 utsträckas till *högst tio minuter*. Om sändningstiden inte omfattar en timme mellan hela klockslag får annonser sändas under *högst tio procent* av den sändningstiden. För

TV-sändningar gäller dessutom att annonser får sändas under *högst tio procent* av sändningstiden per dygn.

Den sammanlagda tiden för en annonssändning får inte understiga en minut. Det enskilda reklaminslaget kan dock vara kortare och inget hindrar att annonssändningen fylls ut med t.ex. reklam för den egna programverksamheten (trailrar). Bakgrunden till bestämmelsen är dels att tittarna ska hinna uppfatta att det sänds annonser, dels begränsa antalet annonsavbrott i sändningarna.

Annonsinnehåll

Nyhetsuppläsare eller andra personer som spelar en framträdande roll i program som huvudsakligen handlar om nyheter eller nyhetskommentarer, får inte uppträda i annonserna. Syftet är att undvika att reklaminslag förväxlas med nyhetsinslag.

Reklam riktad till barn får inte förekomma. Inte heller får personer eller figurer som spelar en framträdande roll i barnprogram förekomma i annonserna.

Reklam för alkoholdrycker, tobaksvaror, receptbelagda läkemedel eller receptbelagd medicinsk behandling får inte sändas.

Bestämmelserna i ovanstående tre stycken övervakas av Konsumentombudsmannen, se vidare under rubriken *Sanktioner*.

Reklamförbud

De av Radio- och TV-verket förordnade lokala kabelsändarföretagen får inte sända reklam, inte ens i sökbar text-TV.

Undantag

Bestämmelserna om reklam gäller inte den reklam som den sändande gör för sin egen programverksamhet (trailrar) och sådana inslag behöver därför inte sändas under annonstid. Sänds trailrarna under annonstid räknas de dock in i den totala annonsmängden.

Bestämmelserna om reklam gäller inte heller om någon som sänder i kabel använder sig av ljudet från en radiosändning så länge den sändningen är tillståndspliktig. Det är då tillräckligt att den som har tillstånd att sända radio ansvarar för sin sändning. Lokala kabelsändarföretag (förordnade) får inte heller sända reklam på detta sätt.

Särskilt om försäljningsprogram

För s.k. försäljningsprogram gäller en specialregel. En programtjänst (dvs. det samlade utbud av program som sänds under en gemensam beteckning) som uteslutande består av sådana program där publiken erbjuds att beställa varor eller tjänster (försäljningsprogram) får sändas trots begränsningen av annonsmängden ovan.

Även försäljningskanaler ska använda en beteckning för sina sändningar som godkänts av Radio- och TV-verket. Beteckningen ska anges en gång varje sändningstimme och dessutom när sändningarna börjar och slutar. Den särskilda annonssignaturen ska alltid anges löpande, men behöver endast anges i bild.

Sponsring

Ett program är sponsrat om det helt eller delvis har bekostats av någon annan än den som bedriver en sändningsverksamhet eller är annan programproducent. Sponsringsmeddelanden har visserligen likheter med reklam, men behöver inte omges av den särskilda signaturen för annonser eller räknas in i den största tillåtna annonsmängden.

Även förordnade lokala kabelsändarföretag får sända sponsrade program.

Sponsringsmeddelande

Om ett program är sponsrat ska den sändande, på lämpligt sätt, före och/eller efter programmet upplysa publiken om vem sponsorn är.

Enligt Granskningsnämndens praxis är det tillåtet att i stället för sponsorns namn ange namnet på sponsorns produkt. Det är också tillåtet att använda sponsorns logotyp i sponsringsmeddelandet, förutsatt att den inte innehåller några andra upplysningar än sponsorns eller produktens namn. Granskningsnämnden har nämligen ansett att ett sponsringsmeddelande som t.ex. innehåller en slogan eller sponsorns telefonnummer är otillåtet. Det saknar då betydelse om sponsorn låtit inregistrera t.ex. en slogan i sitt varumärke.

Sponsringsförbud

Nyheter och nyhetskommentarer får inte sponsras. Den som har som sin huvudsakliga verksamhet att tillverka alkoholdrycker eller tobaksprodukter kan inte vara sponsor.

För mer information om sponsring, se under rubriken *Vad är ett program?*.

Otillbörligt gynnande av kommersiella intressen

Reklam och andra annonser ska som nämnts skiljas från det övriga programinnehållet genom den särskilda annonssignaturen. I det vanliga programmaterialet får det inte förekomma reklammeddelanden eller annan marknadsföring. I lagen sägs att *“program som inte är reklam får inte på ett otillbörligt sätt gynna kommersiella intressen“*.

Informations-/underhållningsintresse

Det är alltså otillåtet att gynna kommersiella intressen när det sker på ett otillbörligt sätt. För att ett gynnande inte ska vara otillbörligt kan man, något förenklat, säga att den nytta som ett företag har av att nämnas i sändningen ska motsvaras av ett tydligt informations- eller underhållningsintresse hos publiken. Ju mindre informations- eller underhållningsintresse som föreligger i ett visst fall, desto mindre är också det gynnande – dvs. den grad av fokusering på ett varumärke eller företagsnamn – som kan tillåtas. Omvänt gäller att en högre grad av fokusering, och därmed gynnande, kan accepteras om informations- eller underhållningsintresset är betydande. Att tittarna ibland tycker att reklamslag är informativa betyder självklart inte att kravet på ett informationsintresse är uppfyllt. Det har inte heller någon betydelse för underhållningsintresset om programmet är populärt och har många tittare. Det är gynnandet, omnämmandet av företaget, som ska vara motiverat.

Kommersiellt intresse

Ett kommersiellt intresse föreligger enligt Granskningsnämndens praxis om den aktuella varan eller tjänsten tillhandahålls av någon som yrkesmässigt, i vinstsyfte eller inte, bedriver verksamhet av ekonomisk art.

Särskilt om sökbar text-TV

I sökbar text-TV ska sändningens beteckning, den särskilda annons-signaturen och sponsringsmeddelanden anges löpande, dvs. hela tiden. Annonssignaturen behöver, till skillnad från vad som gäller för andra TV-sändningar, endast anges i bild.

Vad är ett program?

Reglerna om sponsring anknyter till begreppet "program", vilket dock inte definieras i lagen. Med program avses helt enkelt innehållet i sändningarna. Men det säger inget om hur man skiljer ett program från ett annat, vilket har betydelse för placeringen av sponsringsmeddelanden. Vid bedömningen av om en sändning utgör ett särskilt program har Granskningsnämnden beaktat omständigheter som presentationen, om sändningen har särskilt namn, egen vinjett, särskild programledare, särskilt tema, en för publiken i förväg känd sändningstid och programmets längd. Regeringsrätten har i en dom i januari 2001 fastslagit att det inte är tillåtet att placera sponsringsmeddelanden i anslutning till korta vädersändningar som utgörs av enbart en väderkarta med tillhörande speakerröst. Det är inte heller tillåtet att i en trailer för ett kommande program lämna upplysningar om vem som sponsrar det kommande programmet, såvida trailern inte sänds under annonstid.

Referensband & Pliktleverans

Den som bedriver kabelsändningar är skyldig att spela in varje program och bevara dessa inspelningar i minst sex månader från sändningen (referensband). Detta framgår av 5 kap. 3 § lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden. Den som sänder är skyldig att utan kostnad lämna en kopia av dessa inspelningar till Granskningsnämnden, Radio- och TV-verket och Konsumentombudsmannen. Även Justitiekanslern kan begära in kopior av referensband.

För att säkerställa framtida forskning kring kabelsändningar finns, enligt lagen (1993:1392) om pliktexemplar av dokument, en skyldighet för den som sänder att lämna en kopia av inspelningar av sända program. Sådana pliktexemplar ska på begäran lämnas till Statens ljud- och bildarkiv.

Statens ljud- och bildarkiv

Box 24124

104 51 Stockholm

Tfn: 08-783 37 00

www.slba.se

Sanktioner

Om den som sänder bryter mot reglerna i radio- och TV-lagen kan det leda till någon form av sanktion, t.ex. särskild avgift eller föreläggande. Sanktionerna varierar beroende på vilken bestämmelse som överträtts.

Efterlevnaden av de flesta av programreglerna i radio- och TV-lagen övervakas av Granskningsnämnden för radio och TV. I vissa fall är det dock Justitiekanslern (JK) eller Konsumentombudsmannen (KO) som kontrollerar efterlevnaden av reglerna.

Särskild avgift

Den som i sin sändningsverksamhet bryter mot vissa annons- och sponsringsbestämmelser, samt bestämmelsen om förbud mot att otillbörligt gynna kommersiella intressen, kan bli skyldig att betala en särskild avgift. Den särskilda avgiften fastställs till lägst 5 000 kronor och högst 5 miljoner kronor; den bör dock inte vara högre än 10 procent av det sändande företags årsomsättning.

Beslut om avgiften fattas av Länsrätten i Stockholms län efter ansökan av Granskningsnämnden för radio och TV.

Förelägganden

Radio- och TV-verket får rikta ett föreläggande mot en nätinnehavare om han:

- bryter mot vidaresändningsplikten (must carry-skyldigheten), eller
- bryter mot skyldigheten att tillhandahålla ett särskilt bestämt utrymme för lokala kabelsändarföretag.

Granskningsnämnden för radio och TV får förelägga den sändande att följa:

- bestämmelsen om beteckningar
- bestämmelsen om varning för våld och pornografi.

Dessutom kan Granskningsnämnden och Radio- och TV-verket samt Konsumentombudsmannen förelägga den sändande att lämna myndigheterna inspelning av referensband.

Föreläggandena får förenas med vite. Med ett vitesföreläggande menas här att myndigheten ålägger nätinnehavaren eller den som sänder att följa en viss bestämmelse. Om man fortsättningsvis inte följer bestämmelsen, kan man bli tvungen att betala ett på förhand fastställt belopp, ett vite. Vitesföreläggandet ger myndigheten möjlighet att vid en ny överträdelse vända sig till Länsrätten i Stockholms län och begära att vitet döms ut.

Bestämmelsen om otillåtna vålds- och pornografiinslag faller under JK:s ansvar. Om JK finner att någon vid upprepade tillfällen bryter mot bestämmelsen, får JK förelägga denne att inte göra det igen. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Justitiekanslern
Box 2308
103 17 Stockholm
Tfn: 08-405 10 00
www.justitiekanslern.se

Konsumentombudsmannen

Konsumentombudsmannen övervakar efterlevnaden av bestämmelserna om barnreklam, att nyhetsuppläsare m.fl. inte får uppträda i reklaminslag samt förbuden mot reklam för alkohol, tobak och receptbelagda läkemedel. KO tillämpar vid sin övervakning marknadsföringslagen. Enligt denna kan en annonsör eller ett programföretag åläggas en marknadsstörningsavgift under förutsättningar som liknar dem för den särskilda avgiften.

Konsumentombudsmannen
Lagergrensgatan 8
651 02 Karlstad
Tfn: 0771-42 33 00
www.konsumentverket.se

Överklagande av beslut

Granskningsnämndens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, dvs. Länsrätten i Stockholms län, om beslutet förenats med vite. Beslut som gäller skyldighet att lämna referensband kan dock inte överklagas.

Även Radio- och TV-verkets beslut får överklagas hos Länsrätten i Stockholms län när det gäller:

- beteckningar
- förordnande av lokala kabelsändarföretag
- återkallelse av ett förordnande som lokalt kabelsändarföretag
- undantag från sändningsplikten (must carry-skyldigheten)
- undantag från skyldigheten att tillhandahålla ett särskilt bestämt utrymme för lokala kabelsändarföretag.

Länsrättens beslut kan i sin tur överklagas till Kammarrätten i Stockholm. Prövningstillstånd krävs för att kammarrätten ska pröva länsrättens beslut. Likaså krävs prövningstillstånd till Regeringsrätten. Överklagande av länsrättens beslut om särskild avgift kräver dock inget prövningstillstånd.

Upphovsrätt

Den som vidareänder eller sänder ursprungligt i kabelnät måste träffa avtal med olika rättighetshavare om tillstånd och om ersättning för att få använda upphovsrättsligt skyddat material.

Vidaresändningar

Den som vidareänder program måste ha avtal för hela kanalens innehåll med de organisationer och företag som representerar radio- och TV-företag, producentföretag samt enskilda upphovsmän och utövande konstnärer. Organisationerna sluter avtal samt inkasserar och fördelar ersättning.

Copyswede, som är de svenska upphovsmännens och utövande konstnärernas samarbetsorganisation, kan licensiera ett större antal TV- och radiokanaler för kabelutnyttjande.

Copyswede
Industigatan 2A
112 46 Stockholm
Tfn: 08-545 667 00
www.copyswede.se

Ursprungliga sändningar

För att få använda upphovsrättsligt skyddat material i ursprungliga kabelsändningar krävs, vid varje enskilt tillfälle, tillstånd från rättighetshavarna.

Den som vill använda musik ska kontakta STIM (Svenska Tonsättarens Internationella Musikbyrå), som arbetar för att tillvarata kompositörers, musikbearbetares, textförfattarens och musikförlags ekonomiska rättigheter.

SAMI (Svenska Artisters och Musikers Intresseorganisation) är en intresseorganisation som tillvaratar artisters och musikers upphovsrättsliga intressen.

IFPI Svenska Gruppen inkasserar ersättning när fonogram används i bl.a. radio- och TV-sändningar och fördelar därefter ersättning till skivbolagen.

IFPI Svenska Gruppen

Box 1429

111 84 Stockholm

Tfn: 08-735 97 50

www.ifpi.se

ALIS (Administration av litterära rättigheter i Sverige) kan ge information om upphovsrätt när det gäller användning av litterära verk.

ALIS

Drottninggatan 85

111 60 Stockholm.

Tfn: 08-411 98 10

www.alis.org

I vissa fall kan information om upphovsrätt ges av Sveriges Författarförbund.

Sveriges Författarförbund

Box 3157

103 63 Stockholm

Tfn: 08-545 132 00

www.forfattarforbundet.se

Kontaktorganisationer

CANT (Centrala Antennföreningen) är antenn- och kabel-TV-branschens branschförening. Medlemmar är företag som på den svenska marknaden marknadsför och säljer materiel till kabel-TV/BMF-nät och till alla typer av antennenläggningar som är till för mottagning av rundradio och TV.

DigitalForum är en branschorganisation som verkar för att övergången till digitala TV-sändningar ska införas på ett kontrollerat sätt och med minimal störning för hushållen. DigitalForum är ett gemensamt forum för alla större aktörer inom respektive distributionsform av digital-TV – kabel, satellit och marknät.

EIO (Elektriska Installatörsorganisationen) är en intresseorganisation för landets el- och teleteknikföretag.

Riksförbundet Öppna Kanaler i Sverige är en allmännyttig ideell förening, öppen för icke-kommersiella lokala TV-kanaler som i sina stadgar och sin verksamhet arbetar i enlighet med förbundets mål. Av de lokala kabelsändarföretagen i Sverige är idag (december 2006) 13 stycken medlemmar i förbundet.

Svenska Kabel-TV Föreningen är de svenska kabel-TV-företagens gemensamma intresseorganisation. Verksamheten går ut på att bevaka och följa den utveckling som har relevans för kabel-TV-företagen, verka för en samordning av de upphovsrättsliga frågorna och utgöra ett forum för kunskaps- och erfarenhetsutbyte.

Svenska Kabel-TV Föreningen

Box 22307

104 22 Stockholm

Tfn: 08-508 938 00

www.kabeltv.se

Sveriges Lokal-TV Förbund är en intresseorganisation för företag och organisationer som har som huvudsaklig uppgift att bedriva lokala TV-sändningar. Förbundet arbetar bl.a. med att förmedla information, kunskaper och erfarenheter mellan medlemmarna och mellan omvärlden och medlemmarna.

Sveriges Lokal-TV Förbund

c/o TV Uppsala

Box 2020

750 02 Uppsala

Tfn: 018-15 25 00

Utdrag ur Radio- och TV-lagen (1996:844)

Detta dokument är sammanställt av Radio- och TV-verket. Den officiella versionen är den tryckta utgåvan av SFS. Verket ansvarar ej för felskrivningar. Kontrollera därför texten mot den tryckta versionen.

Ändring införd: t.o.m. SFS 2006:797

1 kap. Lagens tillämpningsområde

- 1 § I denna lag finns föreskrifter om sändningar av ljudradio- och TV-program som är riktade till allmänheten och avsedda att tas emot med tekniska hjälpmedel.
- En sändning anses riktad till allmänheten endast om den samtidigt och utan särskild begäran är tillgänglig för vem som helst som vill ta emot den.
- 3 § För sändningar genom tråd som når 100 hushåll eller färre gäller endast 8 kap. 1 § samt i yttrandefrihetsgrundlagen endast 1 kap. 2 och 3 §§. Lag (2005:364).
- 4 § Lagen gäller för sådana sändningar av ljudradioprogram över satellit som kan tas emot i Sverige, om den som bedriver sändningsverksamheten har sitt hemvist i Sverige eller sändningen till satellit sker från en sändare här i landet. Lag (1998:1713).
- 5 § Andra föreskrifter än 3 kap. 3 § första stycket 1 avseende villkor om förbud att sända reklam och 7 kap. 11 § om förbud att sända reklam gäller inte för ljud i TV-sändning, om ljudet helt stämmer överens med en ljudradiosändning som sker med stöd av tillstånd enligt denna lag eller för vilken den sändande låtit registrera sig. Lag (2001:272).
- 6 § I lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område finns bestämmelser om avgifter för tillstånd att sända TV-program och lokalradio. Lag (2005:536).

2 kap. Tillstånd och registrering

- 1 § För att sända ljudradio- eller TV-program med hjälp av radiovågor på frekvens under 3 gigahertz krävs tillstånd enligt denna lag.
- Tillstånd krävs inte för sändningar av sökbar text-TV som sker från radiosändare som används för andra sändningar med stöd av tillstånd enligt denna lag. Tillstånd krävs inte heller för sändningar som är särskilt anpassade för syn- eller hörselskadade och som äger rum under högst fyra timmar om dygnet från en sådan radiosändare.

Föreskrifter om tillstånd att inneha eller använda radiosändare finns i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation. Lag (2003:394).

- 3 § Den som bedriver en sändningsverksamhet för vilken det inte behövs tillstånd och den som för någon annans räkning bedriver sändningsverksamhet över satellit eller upplåter satellitkapacitet (satellitentreprenör) skall anmäla sig för registrering hos Radio- och TV-verket. I anmälan skall anges
1. namn, firma eller motsvarande,
 2. ställföreträdare för juridisk person,
 3. postadress och telefonnummer, och
 4. uppgift om den verksamhet som bedrivs.
- 4 § Radio- och TV-verket skall upprätta ett register avseende dem som har tillstånd som avses i 2 § eller har anmält sig enligt 3 §. Registret får föras med hjälp av automatisk databehandling. Det får endast innehålla sådana uppgifter som avses i 3 § andra stycket, 6 kap. 9 § och 9 kap. 4-7 §§. Lag (2001:272).

6 kap. Sändningarnas innehåll m.m.

- 1 § Den som sänder TV-program eller som sänder ljudradioprogram efter tillstånd av regeringen skall se till att programverksamheten som helhet präglas av det demokratiska statsskickets grundidéer och principen om alla människors lika värde och den enskilda människans frihet och värdighet.
- 2 § Program med ingående våldsskildringar av verklighetstrogen karaktär eller med pornografiska bilder som sänds i televisionen skall antingen föregås av en varning i ljud eller innehålla en varning som anges löpande i bild under hela sändningstiden. Sådana program får inte sändas under sådan tid och på sådant sätt att det finns en betydande risk för att barn kan se programmen, om det inte av särskilda skäl ändå är försvarligt. Lag (1998:1713).
- 3 § Uppgifter som förekommit i ett TV-program som inte är reklam och som sänts på annat sätt än genom tråd, skall beriktigas när det är befogat.
- Även uppgifter som förekommit i TV-program som inte är reklam och som sänts genom tråd bör beriktigas när det är befogat.
- 4 § Program som inte är reklam får inte på ett otillbörligt sätt gynna kommersiella intressen.
- 5 § I sändningar för vilka villkor om opartiskhet gäller får det inte förekomma meddelanden som sänds på uppdrag av någon annan och som syftar till att vinna stöd för politiska eller religiösa åsikter eller åsikter i intressefrågor på arbetsmarknaden.
- Att sådana meddelanden skall anses som annonser framgår av 7 kap. 1 §.
- 9 § Den som sänder program enligt denna lag skall använda en sådan beteckning för sina sändningar som har godkänts av Radio- och TV-verket. Beteckningen skall anges minst en gång varje sändningstimme eller, om detta inte är möjligt, mellan programmen. I sökbar text-TV skall beteckningen anges löpande.

10 § Den som sänder TV-program och som innehar den exklusiva rätten till en TV-sändning från ett svenskt eller utländskt evenemang som är av särskild vikt för det svenska samhället får inte, om han sänder evenemanget, utnyttja rättigheten på ett sådant sätt att en väsentlig del av allmänheten i Sverige utestängs från möjligheten att i fri TV se evenemanget i direktsändning eller, om det finns saklig grund till det, med en mindre tidsförskjutning. De evenemang som avses är sådana som inträffar högst en gång om året och som intresserar en bred allmänhet i Sverige.

Om Europeiska kommissionen genom en underrättelse i Europeiska gemenskapernas officiella tidning har förklarat att ett evenemang är av särskild vikt för samhället i en annan EES-stat, får den som sänder TV-program och som innehar den exklusiva rätten att sända evenemanget till den staten inte, om han sänder evenemanget, utnyttja rättigheten på ett sådant sätt att en väsentlig del av allmänheten i den staten utestängs från möjligheten att se evenemanget i fri TV på ett sätt som närmare anges i underrättelsen.

Om någon för att uppfylla skyldigheten enligt första eller andra stycket erbjuder någon annan att sända evenemanget i TV skall detta göras på skäliga villkor

Föreskrifter om verkställigheten av första stycket meddelas av regeringen. Lag (1999:270).

7 kap. Reklam och annan annonsering

1 § Före och efter varje sändning av annonser skall det sändas en särskild signatur som tydligt skiljer annonserna från övriga sändningar. Signaturen skall i televisionen bestå av både ljud och bild. I sökbar text-TV och i försäljningsprogram som avses i 5 § fjärde stycket skall signaturen alltid vara löpande, men behöver endast anges i bild.

I fråga om sändningar som regeringen lämnar tillstånd till får regeringen medge undantag från skyldigheten enligt första stycket och kravet enligt 6 §.

Med annonser avses reklam samt sändningar som utan att vara reklam sänds på uppdrag av någon annan. Lag (2004:147).

2 § Av en annons som inte är reklam skall det framgå i vems intresse den sänds. Om reklamidentifiering finns bestämmelser i 5 § marknadsföringslagen (1995:450).

3 § I annonser får det inte uppträda personer som spelar en framträdande roll i program som huvudsakligen handlar om nyheter eller nyhetskommentarer.

4 § Reklam i en TV-sändning får inte syfta till att fånga uppmärksamheten hos barn under tolv år.

I reklam i en TV-sändning får det inte uppträda personer eller figurer som spelar en framträdande roll i program som huvudsakligen vänder sig till barn under tolv år.

5 § Annonser får sändas högst åtta minuter under en timme mellan hela klockslag. I TV-sändning mellan klockan 19.00 och 24.00 får denna tid utsträckas till högst tio minuter. Om sändningstiden inte omfattar en timme mellan hela klockslag får annonser sändas under högst tio procent av den tiden.

I TV-sändning får de i första stycket angivna annonstiderna överskridas, om

1. programföretaget gör sannolikt att
 - a) överskridandet föranletts av en i tiden nära liggande händelse som medfört att en tidigare sändning av annonser fått utgå eller förskjutits,
 - b) företaget inte rimligen haft anledning att ta denna händelse i beaktande vid programplaneringen, och
 - c) händelsen legat utanför företagets kontroll, samt
2. annonstiden under en timme mellan hela klockslag inte överstiger tolv minuter.

Annonser får i en TV-sändning sändas under högst tio procent av sändningstiden per dygn.

Programtjänster som uteslutande är avsedda för program där publiken erbjuds att beställa varor eller tjänster (försäljningsprogram) får trots vad som sägs i första, andra och tredje styckena sändas i televisionen. Med programtjänst avses ett samlat utbud av program som sänds under en gemensam beteckning. Utöver vad som följer av 6 kap. 9 § skall programtjänstens beteckning anges i början och i slutet av sändningen. Lag (2004:147).

6 § Den sammanlagda annonstiden i televisionen vid ett givet tillfälle får inte understiga en minut sedan sändningstiden för den särskilda signaturen har frånräknats.

7 § Annonser skall i TV-sändning sändas mellan programmen. Under förutsättning att villkoren i 7 a § uppfylls får annonser dock avbryta ett program om det sker på sådant sätt att – med hänsyn till naturliga pauser samt programmets sändningslängd och karaktär – varken programmets integritet och värde eller rättighetshavarnas rättigheter kränks.

Vid tillämpningen av första stycket samt 7 a och 7 b §§ skall ett program som inte består av annat än, utom angivande av namn eller källa, ett enkelt meddelande om tid, väderlek, nyheter eller dylikt, inte betraktas som ett särskilt program. Lag (2002:116).

7 a § I sportprogram där det förekommer längre pauser eller i program som är föreställningar eller evenemang med pauser för publiken får annonser sändas i pauserna.

I program som består av avslutade delar får annonser sändas mellan delarna.

I spelfilmer och filmer som är gjorda för TV – utom TV-serier, lätta underhållningsprogram och dokumentärprogram – får annonser sändas om den programlagda sändningstiden överstiger 45 minuter. Annonser får sändas en gång för varje hel period om 45 minuter. Om den programlagda sändningstiden är minst 20 minuter längre än två eller flera fullständiga perioder om 45 minuter får annonser sändas ytterligare en gång.

I andra program än de som avses i första och andra styckena skall det vara minst 20 minuter mellan annonssändningarna i programmet. Lag (2002:116).

7 b § Trots vad som sägs i 7 och 7 a §§ får annonser inte avbryta gudstjänster eller program som huvudsakligen vänder sig till barn under tolv år.

Program som huvudsakligen handlar om nyheter eller nyhetskommentarer, dokumentärprogram och program om livsåskådningsfrågor får inte avbrytas av

annonser om den programlagda sändningstiden är kortare än 30 minuter. Om den programlagda sändningstiden är 30 minuter eller längre gäller vad som sägs i 7 a § andra och fjärde styckena.

Reklam får inte förekomma omedelbart före eller efter ett program eller en del av ett program som huvudsakligen vänder sig till barn under tolv år såvida det inte är fråga om meddelanden som avses i 8 §. Lag (2002:116).

- 8 § Om ett program som inte är en annons helt eller delvis har bekostats av någon annan än den som bedriver sändningsverksamheten eller som framställer audio-visuella verk (sponsrat program), skall på lämpligt sätt i början och slutet av programmet eller vid ettdera tillfället anges vem eller vilka bidragsgivarna är. I sökbar text-TV skall ett sådant meddelande lämnas löpande. Sådana uppgifter behöver inte omges av signatur på det sätt som anges i 1 § första stycket och skall inte räknas in i den annonstid som anges i 5 §.

Ett program som huvudsakligen handlar om nyheter eller nyhetskommentarer får inte sponsras.

- 9 § Bestämmelser om förbud mot reklam för alkoholdrycker och tobaksvaror finns i 4 kap. alkohollagen (1994:1738) och i tobakslagen (1993:581). Ett program får inte sponsras av någon vars huvudsakliga verksamhet gäller tillverkning eller försäljning av alkoholdrycker eller tobaksvaror. Lag (1999:1009).

- 10 § Reklam för sådan medicinsk behandling som endast är tillgänglig efter ordination får inte sändas i televisionen såvida det inte är fråga om meddelanden som avses i 8 § och som är tillåtna enligt andra stycket.

Om ett läkemedelsföretag sponsrar TV-program får sponsringen endast främja företagets namn eller anseende men inte receptbelagda läkemedel och sådan medicinsk behandling som endast är tillgänglig efter ordination.

Försäljningsprogram för läkemedel eller för medicinsk behandling får inte sändas i televisionen.

Bestämmelser om förbud mot vissa slag av marknadsföring av läkemedel finns i läkemedelslagen (1992:859). Av läkemedelslagen följer att bestämmelserna övervakas av Läkemedelsverket. Lag (2006:255).

- 11 § Ett lokalt kabelsändarföretag får inte sända reklam såvida det inte är fråga om meddelanden som avses i 8 §.

- 12 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte för sådan reklam som den sändande gör för sin programverksamhet.

Bestämmelserna i 5 och 7-7 b §§ gäller inte sökbar text-TV. Lag (2002:116).

8 kap. Vidaresändningar i kabelnät

1 § /Upphör att gälla U:2008-02-01/

Var och en som äger eller annars förfogar över ett elektroniskt kommunikationsnät som används för överföring av TV-sändningar till allmänheten genom tråd skall, om ett betydande antal hushåll som är anslutna till nätet använder det som sitt huvudsakliga medel för att ta emot TV-sändningar, se till att de boende i de anslutna hushållen kan ta emot TV-sändningar som sker med tillstånd av regeringen och som kan tas emot i området utan villkor om särskild betalning. Skyldigheten gäller endast för TV-sändningar för vilka sändningstillståndet har förenats med krav på opartiskhet och saklighet samt ett villkor om ett mångsidigt programutbud där det skall ingå nyheter. En sådan sändningsplikt gäller endast om förutsättningarna för vidaresändning enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk är uppfyllda.

TV-sändningar enligt första stycket skall kunna tas emot på ett tillfredsställande sätt och utan kostnad för själva mottagningen.

Sändningsplikten enligt första stycket gäller även TV-sändningar som en tillståndshavare genomför för att uppfylla skyldigheten att sända till hela landet eller till delar av landet, men där sättet att sända inte kräver regeringens tillstånd.

Sändningsplikten enligt första stycket omfattar inte fler än

1. fyra programtjänster som sänds samtidigt av tillståndshavare vars verksamhet finansieras genom TV-avgifter enligt lagen (1989:41) om TV-avgift, och
2. en programtjänst som sänds av en annan tillståndshavare.

I nät där TV-sändningar sker med både analog och digital teknik skall vidare-sändning ske med analog teknik av minst två programtjänster som avses i fjärde stycket 1, om de sänds eller har sänts ut med analog teknik. Under samma förutsättningar skall också den programtjänst som avses i fjärde stycket 2 sändas analogt. I övrigt får vidaresändning ske med digital teknik.

Sändningsplikten enligt första stycket gäller inte för en anläggning där ett begränsat antal TV-program förs fram till abonnenterna genom ett allmänt kommunikationsnät, som består av parkabel av metall, med hjälp av digital teknik.

Sändningsplikten enligt första stycket omfattar inte sändningar som sker med stöd av tillstånd till vidaresändning enligt 3 kap. 5 §. Lag (2005:364).

1 § /Träder i kraft I:2008-02-01/

Var och en som äger eller annars förfogar över ett elektroniskt kommunikationsnät som används för överföring av TV-sändningar till allmänheten genom tråd skall, om ett betydande antal hushåll som är anslutna till nätet använder det som sitt huvudsakliga medel för att ta emot TV-sändningar, se till att de boende i de anslutna hushållen kan ta emot TV-sändningar som sker med tillstånd av regeringen och som kan tas emot i området utan villkor om särskild betalning. Skyldigheten gäller endast för TV-sändningar för vilka sändningstillståndet har förenats med krav på opartiskhet och saklighet samt ett villkor om ett mångsidigt programutbud där det skall ingå nyheter. En sådan sändningsplikt gäller endast om förutsättningarna för vidaresändning enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk är uppfyllda.

TV-sändningar enligt första stycket skall kunna tas emot på ett tillfredsställande sätt och utan kostnad för själva mottagningen.

Sändningsplikten enligt första stycket gäller även TV-sändningar som en tillståndshavare genomför för att uppfylla skyldigheten att sända till hela landet eller till delar av landet, men där sättet att sända inte kräver regeringens tillstånd.

Sändningsplikten enligt första stycket omfattar inte fler än fyra programtjänster som sänds samtidigt av tillståndshavare vars verksamhet finansieras genom TV-avgifter enligt lagen (1989:41) om TV-avgift.

I nät där TV-sändningar sker med både analog och digital teknik skall vidare-sändning ske med analog teknik av minst två programtjänster som avses i fjärde stycket, om de sänds eller har sänts ut med analog teknik. I övrigt får vidaresändning ske med digital teknik.

Sändningsplikten enligt första stycket gäller inte för en anläggning där ett begränsat antal TV-program förs fram till abonnenterna genom ett allmänt kommunikationsnät, som består av parkabel av metall, med hjälp av digital teknik.

Sändningsplikten enligt första stycket omfattar inte sändningar som sker med stöd av tillstånd till vidaresändning enligt 3 kap. 5 §. Lag (2005:365).

- 2 § Var och en som äger eller annars förfogar över en anläggning för trådsändning där TV-program vidaresänds till allmänheten och varifrån sändningarna når fler än 100 bostäder skall i varje kommun där han eller hon har en sådan anläggning kostnadsfritt tillhandahålla ett särskilt bestämt utrymme för sändningar av TV-program från ett eller flera av Radio- och TV-verket utsedda företag (lokala kabel-sändarföretag).
- 3 § Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte om vidaresändningarna i anläggningen endast avser TV-program från sändare på jordytan på lägre frekvens än 3 gigahertz.
- 4 § Den som vidaresänder TV-program med hjälp av radiovågor på frekvens över 3 gigahertz skall i varje kommun där han eller hon bedriver en sådan verksamhet kostnadsfritt tillhandahålla ett särskilt bestämt utrymme för sändningar av TV-program från ett eller flera lokala kabelsändarföretag.
- 5 § Ett lokalt kabelsändarföretag skall vara en sådan juridisk person som har bildats för att bedriva lokala kabelsändningar och som kan antas låta olika intressen och meningsriktningar komma till tals i sin verksamhet.
- Ett lokalt kabelsändarföretag skall i sin sändningsverksamhet sträva efter vidaste möjliga yttrandefrihet och informationsfrihet.
- Radio- och TV-verkets förordnande av lokala kabelsändarföretag skall avse högst tre år.
- 6 § Radio- och TV-verket får medge undantag från skyldigheterna enligt 1, 2 och 4 §§ om det finns särskilda skäl till det.

9 kap. Granskning och tillsyn

1 § Justitiekanslern övervakar genom granskning i efterhand om sända program innehåller våldsskildringar eller pornografiska bilder i strid med 6 kap. 2 §. Lag (2001:1046).

2 § Granskningsnämnden för radio och TV övervakar genom granskning i efterhand om sända program står i överensstämmelse med denna lag och de villkor som kan gälla för sändningarna. Granskningsnämnden övervakar även att bestämmelsen om exklusiva rättigheter i 6 kap. 10 § följs.

Bestämmelserna om reklam i 7 kap. 3 och 4 §§ samt 10 § första och tredje stycket övervakas dock av Konsumentombudsmannen. Sändningar som sker med stöd av tillstånd till vidareändning enligt 3 kap. 5 § skall inte granskas av Granskningsnämnden för radio och TV.

Finner Granskningsnämnden för radio och TV att en sändning innehåller våldsskildringar eller pornografiska bilder i strid med 6 kap. 2 §, skall nämnden göra anmälan om förhållandet till Justitiekanslern. Lag (2001:1046).

3 § Granskningsnämnden för radio och TV består av en ordförande och sex andra ledamöter. För ledamöterna finns ersättare till det antal regeringen bestämmer. Minst en av ledamöterna eller ersättarna skall vara vice ordförande. Ordföranden och vice ordföranden skall vara eller ha varit ordinarie domare.

Granskningsnämnden för radio och TV är beslutförför med ordföranden eller en vice ordförande och ytterligare tre ledamöter. Ärenden som uppenbart inte är av större vikt eller principiell betydelse får dock avgöras av ordföranden eller en vice ordförande. Regeringen får föreskriva att en tjänsteman hos nämnden skall ha rätt att fatta beslut på nämndens vägnar, dock inte beslut som innebär att den sändande brustit vid tillämpningen av denna lag eller de villkor som gäller för sändningarna.

Om det vid en överläggning i Granskningsnämnden för radio och TV kommer fram skiljaktiga meningar, tillämpas föreskrifterna i 16 kap. rättegångsbalken. Lag (2001:1046).

7 § På begäran av Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TV-verket och Konsumentombudsmannen skall den som bedriver verksamhet som är tillståndspliktig enligt lagen tillhandahålla myndigheterna de upplysningar och handlingar som behövs för kontroll av att verksamheten bedrivs i enlighet med lagen samt de villkor och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Lag (2006:797).

8 § Den som i enlighet med 5 kap. 3 § lagen (1991:1559) med föreskrifter på tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens områden har spelat in ett program, skall på begäran av Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TV-verket eller Konsumentombudsmannen utan kostnad lämna en sådan inspelning till myndigheten. Lag (2001:1046).

10 § Den som förvärvat den exklusiva sändningsrätten till ett sådant evenemang som anges i 6 kap. 10 § skall omedelbart underrätta Granskningsnämnden för radio och TV om det. Lag (2006:797).

10 kap. Straff och särskilda avgifter, m.m.

- 1 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet sänder program utan tillstånd där tillstånd krävs enligt denna lag döms till böter eller fängelse i högst sex månader.
- 3 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sin anmälningsskyldighet enligt 2 kap. 3 § döms till böter.
- 5 § Den som åsidosätter de bestämmelser och villkor som anges i denna paragraf får åläggas att betala en särskild avgift. Detta gäller
1. villkor om annonser och sponsrade program som föreskrivits med stöd av 3 kap. 3 § första stycket,
 2. bestämmelsen om otillbörligt gynnande av kommersiella intressen enligt 6 kap. 4 §,
 3. bestämmelserna om annonser i 7 kap. 1 och 5-7 b §§,
 4. bestämmelserna om andra annonser än reklam i 6 kap. 5 § och 7 kap. 2 och 3 §§,
 5. bestämmelserna om sponsring i 7 kap. 8 och 9 §§ samt 10 § andra stycket,
 6. bestämmelsen om reklam i 7 kap. 11 §, eller
 7. bestämmelsen om exklusiva rättigheter i 6 kap. 10 §.

Vid prövning av frågan om avgift skall påföras skall rätten särskilt beakta överträdelsens art, varaktighet och omfattning.

Avgiften tillfaller staten. Lag (2002:116).

- 6 § Den särskilda avgiften fastställs till lägst fem tusen kronor och högst fem miljoner kronor. Avgiften bör dock inte överstiga tio procent av den sändandes årsomsättning under det föregående räkenskapsåret.
- När avgiftens storlek fastställs skall särskilt beaktas de omständigheter som legat till grund för prövning av frågan om avgift skall påföras samt de intäkter som den sändande kan beräknas ha fått med anledning av överträdelsen.
- 6 a § Särskild avgift skall betalas till Radio- och TV-verket inom trettio dagar efter det att domen vunnit laga kraft. Lag (2002:1096).
- 6 b § Om den särskilda avgiften inte betalas inom den tid som anges i 6 a §, skall Radio- och TV-verket lämna den obetalda avgiften för indrivning. Indrivning skall ske enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Lag (2002:1096).
- 7 § En handling som strider mot 7 kap. 3 och 4 §§ samt 10 § första och tredje stycket skall vid tillämpningen av 4, 14 och 19 §§ marknadsföringslagen (1995:450) anses vara otillbörlig mot konsumenter. En sådan handling kan medföra marknadsstötningsavgift enligt bestämmelserna i 22-28 §§ marknadsföringslagen. Lag (1998:1713).

8 § Granskningsnämnden för radio och TV får besluta att den sändande på lämpligt sätt skall offentliggöra nämndens beslut, när nämnden funnit att någon har brutit mot villkor som beslutats med stöd av 3 kap. 1 §, 2 § eller 3 § andra stycket, eller bestämmelsen om beriktigande i 6 kap. 3 § första stycket.

Beslutet, som får innefatta ett föreläggande vid vite, får inte innebära att offentliggörande måste ske i den sändandes program.

9 § Den som åsidosätter de bestämmelser som anges i denna paragraf får föreläggas att följa bestämmelserna. Ett föreläggande får förenas med vite. Detta gäller bestämmelser om

1. närradiosändningars och lokalradiosändningars innehåll samt skyldighet att i lokalradio sända eget material och program med lokal anknytning (5 kap. 11 § 2 och 3, 6 kap. 6, 7 och 7 a §§),
2. beteckningar (6 kap. 9 §),
3. sändningsplikt eller skyldighet att tillhandahålla kanal för lokala kabelsändarföretag (8 kap. 1, 2 och 4 §§),
4. skyldighet att lämna vissa upplysningar till Radio- och TV-verket (9 kap. 4-6 §§),
5. skyldighet att lämna inspelning (9 kap. 8 §),
6. varning (6 kap. 2 §),
7. skyldighet att årligen rapportera till Granskningsnämnden för radio och TV (9 kap. 9 §), eller
8. skyldighet att lämna upplysningar och handlingar enligt 9 kap. 7 §.

Föreläggande enligt första stycket 1, 2 och 5-8 får meddelas av Granskningsnämnden för radio och TV. Föreläggande enligt första stycket 3-5 och 8 får meddelas av Radio- och TV-verket. Föreläggande enligt första stycket 5 och 8 får även meddelas av Konsumentombudsmannen. Lag (2006:797).

11 § Om någon vid upprepade tillfällen sänder våldsskildringar eller pornografiska bilder i televisionen på tider och sätt som avses i 6 kap. 2 §, får Justitiekanslern förelägga honom eller henne att inte på nytt sända sådana program på tider och på sådant sätt att det finns en betydande risk för att barn kan se programmen. Föreläggandet får förenas med vite.

11 kap. Återkallelse av tillstånd

- 1 § Ett tillstånd att sända ljudradio- eller TV-program skall återkallas på begäran av tillståndshavaren. Ett sådant beslut får också återkallas enligt vad som anges i 2-5 §§. Beslut om återkallelse enligt någon av dessa paragrafer får meddelas endast om det i betraktande av skälen för åtgärden inte framstår som alltför ingripande. Lag (2001:272).
- 6 § Ett förordnande som lokalt kabelsändarföretag får återkallas om någon sändningsverksamhet inte förekommit eller om sådan verksamhet förekommit endast i obetydlig omfattning under en sammanhängande tid av minst tre månader.

12 kap. Handläggningen av ärenden om särskilda avgifter, vite och återkallelse

- 1 § Ärenden om återkallelse av tillstånd på grund av överträdelse av villkor som meddelats med stöd av 3 kap. 1 § eller 3 kap. 2 § 9-12 och om överträdelse av 6 kap. 1-3 §§ skall på talan av Justitiekanslern tas upp av allmän domstol.
- I övriga fall prövas ärenden om återkallelse av tillstånd av Radio- och TV-verket.
- 3 § För rättegången i mål enligt 1 § första stycket tillämpas bestämmelserna för yttrandefrihetsmål. Vad som i dessa bestämmelser rör den tilltalade, skall tillämpas för den som talan om återkallelse riktar sig mot. Juryns prövning skall avse frågan om återkallelse skall ske.
- Domstolen får förordna att domen skall gälla även för tiden intill dess den vinner laga kraft.
- 4 § Frågor om påförande av särskild avgift prövas av Länsrätten i Stockholms län på ansökan av Granskningsnämnden för radio och TV.
- Frågan om särskild avgift faller, om den som talan riktas mot inte delgetts ansökan inom fem år från det överträdelsen upphörde. Ett beslut om avgift upphör att gälla om beslutet inte verkställts inom fem år från det att domen vann laga kraft.
- 5 § Frågor om utdömande av vite som förelagts av Justitiekanslern enligt 10 kap. 11 § prövas av allmän domstol på talan av Justitiekanslern. För rättegången i ett sådant mål tillämpas bestämmelserna för yttrandefrihetsmål. Vad som i dessa bestämmelser rör den tilltalade, skall tillämpas för den som talan om utdömande av vite riktar sig mot. Juryns prövning skall avse frågan om vitet skall dömas ut.
- Frågor om utdömande av vite i andra fall prövas i enlighet med vad som i allmänhet är föreskrivet om vite.

13 kap. Överklagande

- 2 § Även följande beslut av Radio- och TV-verket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, nämligen beslut om
1. beteckningar enligt 6 kap. 9 §,
 2. förordnande av lokala kabelsändarföretag enligt 8 kap. 2 §,
 3. återkallelse av ett sådant förordnande enligt 11 kap. 6 §, och
 4. beslut enligt 8 kap. 6 § om undantag från sändningsplikt och skyldighet att tillhandahålla kanal för lokala kabelsändarföretag.
- Beslut om återkallelse av ett förordnande som anges i 2 gäller omedelbart, även om det överklagas.
- 3 § Beslut av Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TV-verket eller Konsumentombudsmannen om förelägganden som har förenats med vite enligt 10 kap. 8 §, 9 § första stycket 1-3 och 6-8 samt 10 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.
- Förelägganden enligt 10 kap. 8 §, 9 § första stycket 1, 2, 7 och 8 samt 10 § gäller omedelbart, om inte något annat förordnas. Lag (2006:797).
- 4 § Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av beslut som meddelats av länsrätt enligt 1-3 §§.
- 5 § Andra beslut av Granskningsnämnden för radio och TV och Radio- och TV-verket än de som anges i 1-3 §§ får inte överklagas.

Övergångsbestämmelser

1997:335

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om sändningar som har skett före ikraftträdandet.

1998:1713

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 1999.
2. Bestämmelsen i 6 kap. 10 § tillämpas inte på rättigheter som har förvärvats före den 30 juli 1997. Avtal som har ingåtts före den 30 juli 1997 och som förnyas därefter skall anses som nya avtal för vilka bestämmelsen i 6 kap. 10 § skall tillämpas.
3. De sändningar som enligt 8 kap. 1 § första stycket i dess äldre lydelse skall sändas vidare i kabelnät den 1 januari 1998 skall sändas vidare enligt de nya föreskrifterna så länge de villkor som anges i 8 kap. 1 § första stycket i dess nya lydelse är uppfyllda.

2002:116

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002 och gäller sändningar som sker efter den tidpunkten.

2002:1096

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2003. Den tillämpas även på domar om särskild avgift som har meddelats eller kommer att meddelas enligt lokalradiolagen (1993:120). Domar om särskild avgift som har vunnit laga kraft före den 1 februari 2003 skall vid tillämpningen av 10 kap. 6 a § anses ha vunnit laga kraft samma dag som denna lag träder i kraft.

2005:364

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för elektroniska kommunikationsnät som är i bruk vid ikraftträdandet, i den mån de tar emot TV-sändningar som sker med analog teknik.
3. De programtjänster som vid ikraftträdandet sänds ut med analog teknik och som enligt äldre föreskrifter skall vidareändas, skall sändas vidare enligt vad som följer av de nya föreskrifterna så länge de villkor som anges i 8 kap. 1 § första stycket gäller. Sändningsplikten för den programtjänst som avses i 8 kap. 1 § fjärde stycket 2 skall dock upphöra att gälla den 1 februari 2008.

2006:797

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Den skall dock inte tillämpas på sändningar av program som skett före lagens ikraftträdande.

Att sända program i kabel

RADIO- OCH TV-VERKET

Box 123

136 22 Haninge

webbplats: www.rtv.se

e-post: rtv@rtv.se

tfn: 08-606 90 80

fax: 08-741 08 70